

UNIUREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
In America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIUREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Mare greșală și mare nedreptate

La alcătuirea noului buget al țării, guvernul vrea să facă deosebire între preoți și preoți — Preoții români împărțiți în două categorii, uniții deoparte, peritori de foame, ortodocșii de alta, cu plăți mai mari —
— O greșală care va avea urmări foarte dureroase —

Vremurile pe cari le trăim sunt foarte povarnice. Suferim toți dela mic și până la mare. Suferim din pricina traiului greu. Țăranii au ajuns la sapă de lemn pentru că nu-și pot valoriza bucatele și vitele. Asudă inzadar și n'au eu ce să-și cumpere o pereche de opinci, o cârpă la un cap de muere. Li omoară datoriile.

Orășenii, funcționarii, se plâng și ei că nu-și capătă plățile la timp și le rămân copilașii desculți și goi. Prăvăliile nu mai dau pe așteptare și ei azi-măine nu mai au nici măcar bucatică de pâine cu care să-și ducă zilele. Ori încotro te uiți, jale și plâns. Sunt peritori de foame și advocații, doftorii, inginerii. Nu văd nici dâșii bani cu lunile.

La preoți lumea se gândește mai puțin, însă nici soarta lor nu este cu nimic mai bună decât a tuturor categoriilor de oameni înșirați mai sus. Ba soarta lor este chiar mai grea și mai desnădăjduită. Preoții ar trebui să trăiască din ecleji, din banii stolelor dela poporenii și din plățile dela stat.

Eclejiile sau porțiunile canonice nu aduc nimic, fiindcă nici bucatele puțin, pe cari le pot vinde slujitorii altarelor, n'au preț. Stole ar trebui să capete dela credincioși, dar credincioșii n'au de unde plăti și preoții trebuie să îngroape, să boteze, fără să capete nici un dar.

Statul încă nu dă bani, că zice că nu are. Preoții n'au văzut plăți de prin luna Maiu și unii și de mai demult. Și atunci bieții preoți din ce trăiesc? Din ce să se îmbrace? Din ce să-și țină și să-și crească copiii? Ce mănâncă? Sunt atâția preoți în sate dela munte, unde nu sunt nici măcar ecleji, nici bucate. Aceștia cu ce se hrănesc?

Ou ce?

Aceasta e starea de astăzi a preoțimii, fără osebire de lege și de neam. Însă, poate că preoții se pot hrăni cu nădejdea că le va fi mai ușor ca mâne?

Să vedem și să facem un pic de socoteală.

Chiar în aceste zile se alcătuiește

noul buget al țării, care se pune pe masa parlamentului spre dezbateri. Oare ce nădejdi le făgăduiește noul buget preoților?

Celea mai slabe și celea mai negre!

Guvernul spune: țara e pe marginea prăpastiei și trebuie făcute cruțări. Imputinăm plățile, tăiem din buget. Tăiem și dela culte, adică dela preoți. Bine. Să se taie, dacă o cere criza. Însă cum se taie și cum se împarte ce rămâne? Cum? Asta-i marea întrebare.

În privința preoților știrile dela București spun lucruri foarte dureroase și jalnice. Planurile guvernului sunt pe cale să cuprindă o nespun de mare greșală, care poate avea urmări foarte grele.

Aflăm că în noul proiect de buget preoții români sunt puși în două categorii. Uniții deoparte și ortodocșii de alta.

Un preot unit ar fi luat în planul de buget cu 1281 Lei, iar ortodoxul cu aceeași învățatură cu 3312 Lei la lună. Unitul moralist 882 Lei la lună, ortodoxul 2346 Lei.

Mitropolitul uniților 8935 Lei; Mitropolitul ortodoxilor 24 610 Lei.

Un episcop unit 6195 Lei.

Un episcop ortodox 16,652 Lei.

Un canonic unit 4977 Lei.

Un asesor ortodox 7176 Lei.

Va să zică, același neam, aceeași slujbă, același oraș sau sat, prețuește mai mult la legea ortodoxă decât la cea unită. Uniții să mănânce mai puțin și să se îmbrace în frunză de copaci, ca Adam în paradis. Oam așa iasă din noul plan de buget, pregătit de d. Argetoianu și canceliștii săi.

Se poate socoti o mai mare greșală decât un asemenea plan, care împarte pe fiii cei mai buni ai aceluiaș neam în două clase sau zone. Ortodoxul clasa I. Unitul clasa II.

Se împlinește vorba batjocoritoare din timpul robiei ungurești și austriece când se zicea: „Hátva bade, harmad osztály!“ (Înapoi nene, la clasa III). Așa se pare că li-se strigă și astăzi preoților uniți din dulcea noastră Românie-Mare: Înapoi părinte dela Blaj, la zona

II. Tu poți să faci aceeași slujbă cu fratele tău dela Sibiu, poți să ai aceeași învățatură: înapoi, la clasa II! Nu la tren clasa II, ci la coji de mălai și la sdrențe..!

Cui i-a putut veni în minte o asemenea categorisire și jalnică și nedreaptă? Ce vor zice preoții uniți oari au gemut în temnițele ungurești dela Oluj și dela Șopron, când vor afla că sunt români de zona II și la drepturi sunt mai la urmă și decât slujnicuțele cari nu se pricep nici să spele un vas la bucatărie?!

Prin asemenea proiecte de buget se deschide o prăpastie îngrozitoare între fiii aceluiaș neam, se toarnă otravă în sufletele conducătorilor aceluiaș popor și se deschide, oficial, *lupta confesională* care până acum a mocnit numai sub cenușă și nu este dorită de nici un român cu mîntea și cu sufletul limpede.

Prin planul de buget despre care auzim, nu numai că se cufundă în stare de cerșitorie preoții de amândouă confesiunile românești, ci se vără și vrajba și ura între frați care e mai rea și mai dezastruoasă decât toate!

Oare preoții din Ardeal, uniți și neuniți deopotrivă, nu împreună au luptat pentru drepturile poporului românesc subjugat o mie de ani de unguri și de nemți? Nu au suferit în aceleași temniți? Nu au purtat la fel crucea pentru izbânda visurilor străbune?

Iar acum să fie categorisiți pe clase, cum n'au cutezat să o facă nici cei mai inverșunați dușmani ai noștri din zilele robiei?

Preoții din Ardeal una au fost în lupte, una au fost în luminarea și conducerea turmelor cuvântătoare; una trebuie să fie și la amărta pâine de toate zilele. Așa cere istoria, așa cere ziua de azi, așa cere dreptatea.

Noul buget încă nu s'a votat.

Mai avem încă nădejdea că greșala se poate îndrepta. Guvernul și cărmuitorii vor trebui să aștepte calca cea singură dreaptă ca luminătorii acestui popor, bun și cinstit, să nu fie învrăjbiți pentru bucată de pâine care trebuie să fie deopotrivă de dulce sau de amară, pentru toți.

Avem nădejde, că guvernul prezidat de marele român și om de inimă Nicolae Iorga, care cunoaște mai bine decât oricine altul trecutul și prezentul, va preîntâmpina marea greșală ce se pregătește. Încă nu e târziu.

I. Târnava

Păcat și cruce

„Iară el s'a rănit pentru păcatele noastre și a pățimit pentru fărâdelegile noastre“ (Isaia 53, 5).

Nu-ți arunci din când în când privirea la o cruce? — O unealtă rușinoasă de pedepsire — un suferitor dumnezeesc, — cuie crude, — rane adânci și îngrozitoare!

Isus Hristos, unul născut fiu al lui Dumnezeu, — sfârșește aici sângerând, lăncezând, părăsit de toți, prin o moarte de jertfă chinuitoare, o viață de jertfă plină de oboseală.

Tu-l numești pe Isus Mântuitorul tău? Așadară fiul lui Dumnezeu s'a coborât pe pământ, ca să te mântuiască de păcatele tale, — pentru aceea a trăit, a învățat, a lucrat, a suferit, a muncit.

Și n'a putut nimeni altul să șteargă păcatele tale și ale lumii, decât un fiu al lui Dumnezeu? Nu, — tocmai pentru că vătămarea nemărginitului pretinde o ispășire nemărginită, întrucât facerea destul e vorba să fie desăvârșită.

Așadară numai o persoană dumnezească, în stare să sufere prin ființa sa omenească, te-a putut elibera de păcatul strămoșesc și de păcatele proprii.

Prin urmare cine este de vină pentru viața de jertfă, pentru moartea de jertfă a lui Hristos? Tu și păcatele tale!

Iară el s'a rănit pentru păcatele noastre și a pățimit pentru fărâdelegile noastre; certarea împăcării noastre pe dânsul (Isaia 53, 5).

Datu-s'a la moarte sufletul lui și cu cei fărâdelege s'a socotit, și el păcatele multora a purtat, și pentru fărâdelegile lor s'a dat. (Isaia 53, 12).

Datu-s'a celor ce judecă cu nedreptate — celce păcatele noastre însuși le-a ridicat în trupul său pe lemn, ca din păcate scăpându-ne, să viețuim cu dreptate, cu a căruia rană ne-am vindecat. (I. Petru 2, 23, 24).

Da, păcatul este de vină că Isus moare pe cruce, fără de păcat moartea aceasta de pe cruce peste tot nici nu era de lipsă și nici nu se întâmpla.

Pe grumazii acestui nevinovat miel al lui Dumnezeu au apăsă păcatele tuturor timpurilor, tuturor persoanelor. Și poate tocmai ale mele au apăsă mai mult!

Suntem obișnuți să căutăm pricina morții lui Isus numai în Iudei; ei însă au fost numai uneltate, ce e drept vinovate; brațul cel nevăzut — a fost dreptatea lui Dumnezeu.

Pe celee nu a cunoscut păcatul, Dumnezeu pentru noi păcat l-a făcut; pe el îl pedepsește, dela el își ea satisfacție, pentruca să devenim drepti întru Isus.

Iată deci, o tinere, păcătos ce gândește Dumnezeu despre păcat, cum îl judecă, cât de mult îl socotește, cât l-a costat pe un Dumnezeu și cum este înr'un anumit sens chiar păcatul său. —

Gândește-te asupra împrejurării acesteia și deplânge-ți *usurătatea*.

Dar — nu e destul atâta. Prin păcat renoiesc întrucâtva suferințele, moartea de pe cruce a lui Hristos.

Distrug așazicând răscumpărarea de mai înainte. Dacă Isus n'ar fi murit, ar trebui să moară *acuma* — pentru mine, care păcătuiesc *acuma*. Provoc, întrucât depinde dela mine, o *nouă* suferință, o *nouă* moarte a lui Hristos, făptuind ceea ce *nu poate fi ertat* fără ispășirea lui Isus.

De fapt Hristos s'a sculat din morți și *nu va mai muri*, căci moartea pe dânsul nu-l mai stăpânește; eu însă lucru, când păcătuiesc, de așa, ca și când l-aș sili pe Isus, — întrucât peste tot nu aș renunța la răscumpărare —, să se intrupeze și să sufere *din nou*.

O, Isuse al meu, așadară eu, tiner sedus, ași fi așa de fără suflet, să te vând, să te port legat dela judecată la judecată, dela Ana la Caiafa, dela Pilat la Irod, să te batjocoresc și sbiciuiesc, să te încununez cu spini, să te prețuesc mai puțin decât pe Varava, să te fac asemenea răufăcătorilor, să te *încarc* cu crucea cea grea, să te *întuiesc* de ea, să te las să-ți pierzi tot sângele pe ea, să te adăp cu fiere, să-ți găuresc mâinile și picioarele cu cuie, să-ți străpung coasta cu lance?

Tinere, nu zice: Eu nu am de gând să fac așa ceva, eu nu lucru în forma aceasta. Privește, nu cumva este totuș adevărat? Mândria ta, necumpătul tău, necurăția ta, lenea ta, duhul tău de răzbunare, pizma ta, uitarea ta de Dumnezeu, — acesta sunt călăii lui Isus, și cu ajutorul acestora îți înmoie *mâinile* tale în sângele fiului lui Dumnezeu.

Faptul cel mai îngrozitor este, că roadele sângelui lui Hristos se *zădărnicesc* întru mine, — ba că sângele Mântuitorului îmi servește chiar spre *osândă*, că crucea Mântuitorului se ridică *împotriva* mea ca mărturie.

Dacă sângele mielului lui Dumnezeu nu *vindecă*, rănește; dacă nu se revarsă ca *binecuvântare* asupra noastră, cade ca *blăstăm* asupra capetelor noastre.

Așa au pățit de fapt și cei ce strigară: „sângele lui *asupra noastră* și asupra fiilor noștri“ (Mateiu 27,25).

Când păcătuim, refuzăm *harul*, iar *prețul* acestui har refuzat este sângele lui Isus Hristos; noi refuzăm deci, necinstim și *calcăm în picioare* sângele lui Hristos.

Ce cuget îngrozitor: a călca în picioare sângele lui Isus! — Dar cum, când acest sânge preascump nu numai că se necinstește, ci se dă întrucâtva *chiar iadului*?

Adevăr înfricoșat: în cei condamnați la iad triumfează așa zicând satana asupra sângelui lui Isus Hristos! Că doar acest sânge este oarecum *lipit* de fiecare suflet răscumpărat, și acest suflet a fost condamnat la iad, pentru păcatele sale, și în acest suflet satana își bate joc o veșnicie întreagă de Dumnezeu, de atot puternicia sa, de bunătatea sa, — de Isus, de suferințele sale, de crucea sa, de sângele său.

Un suflet *răscumpărat* prin sângele lui Isus, *stropit* cu sângele lui Isus, este predat de cătră Dumnezeu, care nu iubeste nimic mai mult ca pe unul născut fiul său, iadului — *pentru păcat*! Ce îngrozitor trebuie să fie deci păcatul!

Păcat și cruce, corelațiune enigmatică și atât de clară!

Și *acuma*, dragă tinere, privește o dată în ochii muribunzi ai lui Isus! Înțelegi — ori *nu vrei încă* să înțelegi păcatul? — În cazul acesta — ești mai *nemișcat* decât *pietrile* ce s'au despicat, *mai puțin simțitor* decât *soarele* care s'a întunecat, *mai împietrit* și mai *închis* de cât *mor-mintele* cari s'au deschis la moartea Dumnezeu-omului.

Atunci ție-ți sună cuvintele omului suferinței: „nu mă plângeți pe mine ci pe voi“ (Luca 23, 28) și celelalte: „căci de fac acestea în lemn verde, dară în cel uscat ce va fi“ (Luca 23, 31)?

După P. A. v. Doss,
de Părintele Iuliu

Colectă pentru denarul sf. Petru

Cel din urmă cercular mitropolitan aduce la cunoștința clerului și a poporului că a doua zi de Crăciun se va umbla cu discul prin biserici, iară banii adunați se vor trimite la Blaj pentru denarul sfântului Petru.

Ce este acel denar al sfântului Petru?

Preafericitul Părinte dela Roma nu are de nicăiri nici o leafă. În jurul său sunt și trăiesc însă o mare mulțime de preoți și mirenii cari îl ajutorează în cârmuirea bisericii. Acestora le trebuie mâncare și îmbrăcăminte. Cine să le-o dea? Papa. De unde? Din denarul sf. Petru.

Mal are apoi Părintele Creștinătății grîjă de bisericile din toată lumea. Ajutoră adecă bisericile cele sărace. Dacă nu erau cei din urmă doi Papi dela Roma, noi Românii greco-catolici nu aveam astăzi orfelinatul dela Obreja, nici Institutul Recunoștinții în forma sa de astăzi, nici Școala Normală de băieți, nici Școala Comercială Superioară de băieți din Blaj. Cel mai mulți bani, la zidirea acestor școli, Patriarhul Romei i-a dat.

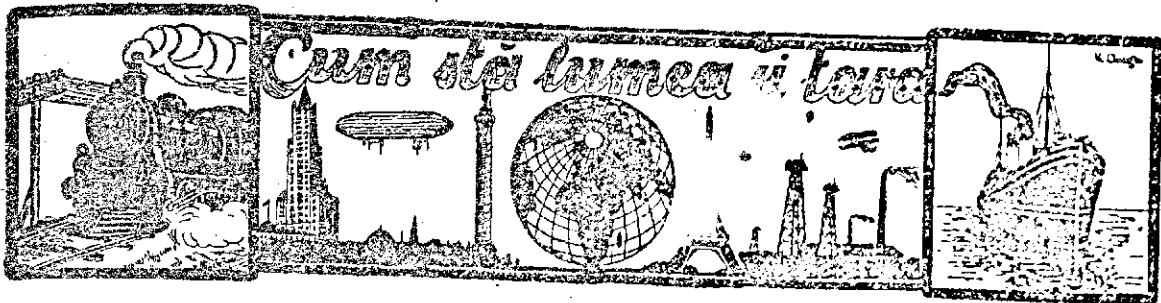
Unde sunt apoi misiunile, adecă grija acestui bun Părinte de întorcerea păgânilor la creștinism? Câte mii de misionari nu străbat lumea, în lung și lat, și propovăduiesc evanghelia la toată lumea. Cine supoartă însă cheltuelile acestea? Tot Papa dela Roma.

Sfântul Părinte dela Roma însă de unde adună atâția bani? Cine îi trimite? Credincioșii din toată lumea. Acestor bani adunați din toată lumea, acestor bani dați cu tot dragul inimii li-se zice „dinarul sfântului Petru“.

Când vor veni deci, a doua zi de Crăciun, curatorii bisericii cu discul ca să adune bani, dați mai mulți ca de obicei, pentruca prin banii aceștia ajutați întreagă biserica, și, vorba aluia „o mână spală pe alta“. Astăzi dăm noi, mâine cine știe dacă nu vom primi iarăși tot noi, că sfântul Părinte e atât de larg la suflet și atât de înțelegător al nevoilor tuturor credincioșilor săi.

Se vor îmbăta peștii.

Ziua de 23 Noembrie a fost zi nenorocoasă pentru o seamă de Americani, cari se ocupă cu introducerea beuturilor beșive în America. E lucrul știut, că în America nu se pot vinde beuturi beșive și că celce vând astfel de beuturi sunt pedepsiți amar. În ziua mai înainte pomenită 60 de contrabandiști de beutură beșivă au încercat să descarce dintr'un vapor 6000 de lăzi, în cari se aflau beuturi, în valoare de un milion dolari. Poliștii Americani, cu nasurile lor cele fine, au mirosit beutura de departe și au pus mâna atât pe contrabandiști cât și pe beutura. Pe cel dintâi i-au băgat la răcoare, iară beutura au luat-o în primire, ca, după vreo câteva zile, să o arunce în mare, că așa sună legea americană.

Unde este morală creștină?

Am citit într-o gazetă următoarele știri:
„În Statele Unite în America s'a întrebuit pentru încălzirea locomotivelor, două sute mii măști de grâu.

La San Paulo sindicatul (tovărășia) cultivatorilor de cafea, cu aprobarea ministerului, a ars cinci sute vagoane de cafea, pentru că nesănătoasa cădere a prețurilor poate pricinui sguduiri economice.

La Santa Fe (tot în America), au scufundat în mare trei mii de vagoane porumb (cucuruz), ca să întărească prețurile.

În China, în ținutul Senski, mii de femei și copii de câteva luni se nutresc cu coajă jumulită de pe lemne. În acest ținut vor muri de foame două milioane de oameni...”

Iată de o parte lăcomia negustorească, ce acolo, unde Dumnezeu a dat rod pământului, acest rod îl aruncă în foc ori în apă, ca ce rămâne, să fie căutat pe preț mai bun; de altă parte mizeria omenească, care face pe oameni să mănânce coji de copac și apoi să moară de foame!

Intr'un loc a dat Dumnezeu bielsug — nu-i bine; în alt loc nu este nimic, iarăși nu e bine!

Și oare pentru ce Americanii aceia nu ar fi putut zice către cei din China: oameni buni, aici aveți atâta grâu, atâta porumb, duceți-l la voi, cum știți (dacă trebuie, vă chiar ajutăm la transport), dați-l celor ce vor să moară de foame, că noi avem prea mult?! — În acest chip și-ar fi ajuns și ei scopul, ușurându-se marfa și îngreunându-se la preț, — și nu s'ar fi făcut batjocură de rodul ce l-a dat Domnul!

Nu au făcut-o, pentru că nu este în ei credință în Dumnezeu, nu este simț de milă creștinească. Viața întreagă e luată numai pe negustorie pământească. Nu se caută decât dobânda, aceasta se urmărește fără milă, înălțurând tot ce-i stă în cale. Ce departe am ajuns dela învățătura lui Hristos, care ne spune să facem bine cu toată lumea, fără a aștepta altă plată, altă dobândă decât aceea ce o avem dela El. Căci „de dați împrumut dela cari așteptați a lua înapoi, ce dar este vouă? Căci și păcătoșii păcășilor dau împrumut ca să ia întocmai. Inșă... faceți bine și dați împrumut, nimica așteptând și va fi plata voastră multă...”

Am citit că și la noi, la Timișoara, s'a întâmplat, că într'o zi de târg, un țaran care mersese la oraș să-și vândă ceva bucate, necăjit, că nu a câpătat decât preț de batjocură, a mănânat carul la podul Begheului, a desfăcut sacii și a aruncat grâul în apă! Țaranul acesta nu a făcut bine, căci prin aceea că a aruncat grâul la pești, nu s'a ajutat deloc, pe când dacă îl dădea la săraci, făcea un bine aceluia și lui.

Dar ori care plugar dela noi are cu tot dreptul să fie năcăjit, nu pentru că sunt ieftine bucatele și vitele, ei pentru că nu se ieftinesc și celelalte lucruri: mărfurile de fabrică și dările. Că doar cei dela fabrică mănâncă și carnea ieftin, vor lucra și ei când pâinea și carnea ieftin, vor lucra și ei mai ieftin, iar ceice și-au băgat banii în luorări de fabrică, au să se mulțumească și ei

cu mai puțină dobândă, și astfel toate ar fi la rând. Dacă statul cumpără și el ieftin, plătește pe slujbași mai ieftin, pot fi dările mai mici. Dar nu numai roadele muncii țaranului să fie ieftine și toate celelalte să fie scumpe!

Ce a făcut la noi dl. Argetoianu? A pus timbre pe pâine (acum și cuptoarele dela sate trebuie să plătească 500 lei la an, dacă coc vecinii în ele), iar din prețul timbrului de pâine a făcut un premiu de zece mii lei la fiecare vagon ce se exportează. La început gândea lumea că tot nu va fi rău, barem vor câpăta țaranii pentru grâu cu atât mai mult dela exportatori. Când colo ce să vezi? Țaranii primesc și mai puțin pentru grâu, exportatorii (aproape toți jidani) primesc dela stat premiul de zece mii lei, pe lângă prețul ieftin.

In preajma praznicului

Suntem în plin post. Zilele trec repede una după alta. Fiecare zi trecută însemnează, pentru adevăratul creștin, un pas mai mult în drumul spre întâmpinarea marelui oaspe al omenirii: Isus Hristos.

Tot omul care vrea să fie cinstit de alții, când se întâmplă a-și aștepta vre-un oaspe, face pregătiri pentru aceea așteptare. Pregătirile vor fi mai mici ori mai mari, după cum cinstea celui așteptat este mai mică ori mai mare.

Isus Hristos, Mântuitorul, este mult așteptatul nostru răscumpărător și desrobitor din osânda păcatului. Cum va trebui deci să-L așteptăm pe el? De sigur cât se poate mai măreț; eu pregătiri mari, cu sufletele curate, laudându-L în cântări „bine răsunătoare”. Lucrul nu va fi prea greu, căci nu suntem noi cei dintâi veniți pe lume. Moșii și strămoșii noștri au așteptat în atâția ani venirea lui Isus pe pământ, cu pregătiri mari și cu cântări frumoase. Pregătirile lor au fost postul și îndreptarea gândului la acele întâmplări, între cari Isus a venit aievea dinc'er pe pământ; cântările lor au fost colindele. Fiii, nepoții și strănepoții sunt dator să facă ceace au făcut părinții, moșii și strămoșii.

Cu toate acestea creștinii de azi, cuprinși prea mult de lăcomia celor lumesci, — ranguri și bogății —, din zi în zi, din an în an, părăsesc bunele obiceiuri rămase dela înaintași.

Să postești? — Îți zic ei. Asta înseamnă să te torturezi, și tu cu capul tău să-ți duci trupul la slăbire. Cei cari au făcut postul au trăit în alte vremuri și în alte țări, cari nu se potriveau de loc cu ale noastre. De aceea după părerea lor, postul nu mai are loc în viața de-acum.

Ceace spun ei este... greșală. Tot ce e adevărat este faptul că în țările sudice, unde au început posturile, se aflau mai ușor și mai multe mâncări de post de cum se află la noi. Dar greșala lor cea mare stă în aceea că ei nu înțeleg postul așa cum trebuie înțeles. Postul este un lucru greu, când îl ții numai pen-

Toată lumea spunea, că guvernul a greșit socoteala și va schimba rânduiala. Dar nu, acum s'a văzut, că guvernul ce socoteala greșită a făcut: a voit să ușureze ieșirea grâului din țară, ca să rămână aici cât mai puțin, atunci apoi se va scumpi grâul la noi în țară, cam colo către primăvară.

Asta e mai rău ca ce au făcut Americanii, cari au încălzit locomotivele cu grâu. Căci aceia nu au mai cheltuit dela ei cu împușinarea grâului și au cruțat lemnele. Noi însă plătim noi, ca să lăsăm grâul din țară, să mănânce alții pâinea noastră ieftin, ca după aceea să o mănânce scump cei săraci dela noi, cari oumpără pâinea, — și să vândă scump, cine? nu plugarul de rând, căci el trebuie să vândă acum în toamnă, pentru a-și împăca birul și necazurile, — ei vor vinde scump aceia, cari au mult grâu, cari pot aștepta până atunci, dar mai ales negustorii și morarii, cari adună grâul la magazine.

O politică mai fără suflet ca asta nu poate fi, mai ales în aceste vremuri de politică socială, când e vorba că cel slab trebuie ocrotit

Cu asemenea politică nu se fericesc țările și popoarele! E politica celor fără de Dumnezeu. Ea trebuie să piară din țara românească!

Canonicul N. Brinzeu

tru a împlini porunca celor mai mari, dar tot el este un lucru plăcut și aducător de fericire sufletească, dacă îl ținem pentru a împlini dorința sufletului plin de focul iubirii față de Dumnezeu. Creștinul vechiu putea ține posturi lungi și dese, pentru că sufletul lui era plin de focul iubirii față de Dumnezeu, ceace lipsește aproape de tot din sufletul creștinului de azi.

Cam aceeași părere o au oamenii de azi și despre colinde. După părerea lor colindele nu mai sunt potrivite cu viața nouă de acum. E lucru dejositor să-ți trimiti copilul ori să mergi chiar tu — om mare — să cânti la geamul sau în casa altuia pentru un colac, de ar fi acela chiar „de grâu curat”. Unde mai pui și sărăcia mare, care stăpânește peste toți muritorii. A da fiecărui colindător un colac, fie el cât de mic, ori chiar numai un leu, însemnează să-ți dai siguranța zilei de mâine din mână. Să stea deci fiecare copil și om la casa lui. Colinde fiecare cât vrea, dar să nu mai turbure viața năcăjită a celorlalți semenii ai săi.

Considerată între greutățile și necazurile vieții de azi, judecata aceasta asupra colindelor pare a avea mai multă parte de adevăr. Dar, ca și judecata asupra postului, ea este greșită, pentru că se înțelege greșit rostul colindelor. Scopul principal al colindatului nu este adunarea de bucate sau de bani, ci a vesti în largul lumii nașterea celui prea înalt, a Domnului nostru Isus Hristos. Milostenia — adică a da bucate și bani — este o parte mai secundară, prim care cel căruia i-se colindă nașterea Domnului, cuprins de veselia marelui vești, răspunde osteneala celui cari i-a vestit-o. Nașterea lui Isus trebuie răspândită de toți și la toți; milostenia, adică răspândirea colindătorilor, o face numai cel ce poate. Bucuria de a colinda nu trebuie să stea în adunarea de bani ori altă avere lumească. E destulă cinste, ba încă prea mare pentru niște păcătoși ce suntem, că putem face ceace au făcut acum o mie nouă sute trei zeci și unu de ani ingerii din Visificim și steaua care i-a condus pe cei Trei Crai dela Răsărit. Va să

zică, greutatea vieții nu pot fi cauza adevărată a închinării creștinilor spre părăsirea frumoaselor obiceiuri și colinde, cu cari strămoșii își lumineau și împodobeau atât de mult viața. Cauza adevărată stă în lipsa de credință și pietate, lipsă care domnește azi în cele mai multe suflete. Cum vei aștepta, creștine, pe oaspele oel mare, pe Isus Mântuitorul, fără a avea credință în el și pietate față de lucrurile plăcute lui? Doar el a spus de atâtea ori că numai prin credință te vei mântui.

Dar datoria noastră a Românilor creștini de azi, de a primi nașterea Domnului, cu pregătiri și praznic mare, nu ne-o dictează numai religia, ci chiar și faptul că suntem nepoții și strănepoții moșilor și strămoșilor noștri. Ei, cei înaintași, au trăit adeseori mainăciți decât noi și mai nesiguri de pe-o zi pe alta. Totuși, dupăcum dovedesc rezultatele faptelor lor, ei au fost mari creștini și buni români. Credința și pietatea lor mare o dovedesc mănăstirile multe cari le-au zidit și multele cântări — colinde — cari ni le-au lăsat moștenire. Că au fost buni români, o dovedesc războaiele multe pe cari le-au purtat pentru libertatea neamului și mărirea țării, lucruri de cari azi ne bucurăm și ne folosim cu toții. Dar dacă ne place a folosi bunurile în cari ne-au lăsat moșii și strămoșii, trebuie să ne placă a urma și pilda de traiu, pe care ne-au dat-o prin viața lor. Altfel în curând vom ajunge să pierdem tot ce am moștenit, căci nerecunoscând truda cu care se câștigă un bun oarecare, nu-l vom ști nici prețului. Iată cum se stabilește adevărul, chiar numai lămurindu-se socotit, că dacă strămoșii noștri au fost buni creștini și buni români, noi, urmașii lor, trebuie să ne silim a face ceea ce au făcut ei.

Urmând pilda lor, să lăsam, în aceste zile mărețe, la o parte grijile cele lumești. Timpul liber să-l folosim pentru pregătirile primirii praznicului apropiat. Să îndemnăm copiii la colindat și să colindăm chiar noi oamenii mari. Să ne curățim sufletele prin post și rugăciune, și să facem așa, ca venirea lui Isus să nu fie numai în lume ci chiar în sufletele noastre. Impăcați apoi cu Dumnezeu, să privim în zilele de praznic cetele de mici colindători, cu urechile și mâinile înghețate, dar cu glasurile din ce în ce par'că mai îngerești; să privim pe unii cari vin cu steaua; pe alții, vre-o cinci, cari fac pe Craii dela Răsărit... și vom vedea atunci, cât de nevinovate și de îngerești ne apar aceste colinde și obiceiuri de Crăciun. Ele ne apar nevinovate și îngerești, pentru că sunt lucruri plăcute lui Dumnezeu.

Pentru preamărirea Domnului și pentru înveselirea sufletului nostru, să ne pregătim într'u întâmpinarea marelui praznic, al nașterii lui Hristos, cu lucruri iubite de el: *post, rugăciuni și colinde.*

Tuchșanu

Scrisoarea unui creștin ortodox despre misiunile din Șaroș

Recunoaște bunătatea misiunilor și răutatea pe care a introdus-o în popor confesionalismul

Zilele de 21, 22 și 23 Noemvrie din acest an au fost zile sfinte și de mare sărbătoare pentru poporul unit din Șaroș, județul Târnava-Mare; cari au avut fericirea ca în aceste zile să asculte pe trimișii Blajului, în persoana dlor Gheorghe Simu profesor în Dumbrăveni și Lazar Lupu preot în Ernea, cari prin slujbele sfinte și predicile ținute în decursul acestor trei zile au ridicat cu totui la Dumnezeu pe toți aceia cari au avut norocul să-i asculte! Sunt destul de bătrân și în decursul vieții am și văzut și auzit multe, însă ceea ce am auzit dela acești luminați preoți, nu am văzut și auzit niciodată. Bunul Dumnezeu să le răsplătească, căci mari mângăeri sufletești ne-au adus.

Nici când nu s'a simțit atâta lipsă de așa slujbe la poporul nostru ca acuma. Ura politică, dar mai ales cea confesională a adus atâta rău și vrajbă în mijlocul poporului român din Șaroș încât s'a ajuns să nu mai poată petrece împreună nici chiar tinerii noștri.

Acestea sunt rele cari trebuiesc înlăturate, până nu e prea târziu. Inceputul vindecării acestor boale periculoase au și făcut-o acești preoți, cari prin predicile ținute ne-au convins, că Hristos n'a întemeiat biserică națională, ci biserică creștină și că toți oamenii de pe pământ suntem frați, având datorință să ne iubim unii pe alții și nu să ne urim, cum se pare că propovăduiește biserică ortodoxă.

Ca rod sfânt al acestor slujbe s'au spovedit și cuminecat acum în apropierea Crăciunului, pe lângă întreg poporul unit, chiar

și copiii de școală ai acestora, Pentru aceștia poate veni pruncul Isus, fiindcă află lăcaș curat în sufletele lor.

Neuitate și neșterse au rămas în sufletele poporului dela noi aceste sfinte și înălțătoare slujbe, cari ne-au adus mari mângăeri sufletești și trupești în aceste zile de mare criză sufletească și financiară prin cari trecem.

Să dea bunul Dumnezeu ca de așa sfinte slujbe să ne împărtășim barăm câte odată în fiecare an.

Șaroșul, la 26 Noemvrie 1931.

Un credincios ortodox

Din Ditrău

Puține comune bogate și bine organizate există în România ca și frunțașă comună Ditrău din Secuime. Are aproape 10 000 (zece mii) de suflete și o biserică-catedrală ca'n povești. A costat în vremuri bune, mult înainte de războiu, peste un milion coroane aur. Locuitorii sunt aproape în întregime de religie romano-catolică.

Sunt și Români cam 60 (șese zeci) de familii, dar și-au uitat aproape în întregime atât limba strămoșească cât și portul.

Recunosc că sunt Români, regretă că împrejurările vitrege i-au făcut să-și uite graiul părinților și nădăjduesc că nepoții și copiii lor vor fi iarăși în rând cu lumea.

Parohia aceasta până mai anii trecuți era filie și aparținea Varvizului sau Subcetate.

Mulțumită zelului părintelui protopop Ioan Gergely, parohul Varvizului, redeșteptarea acestor frați ai noștri a progresat bine. Greutăți au fost multe și mari. Stăpânii noștri de ieri nu voiau să știe de o parohie românească pe aceste meleaguri.

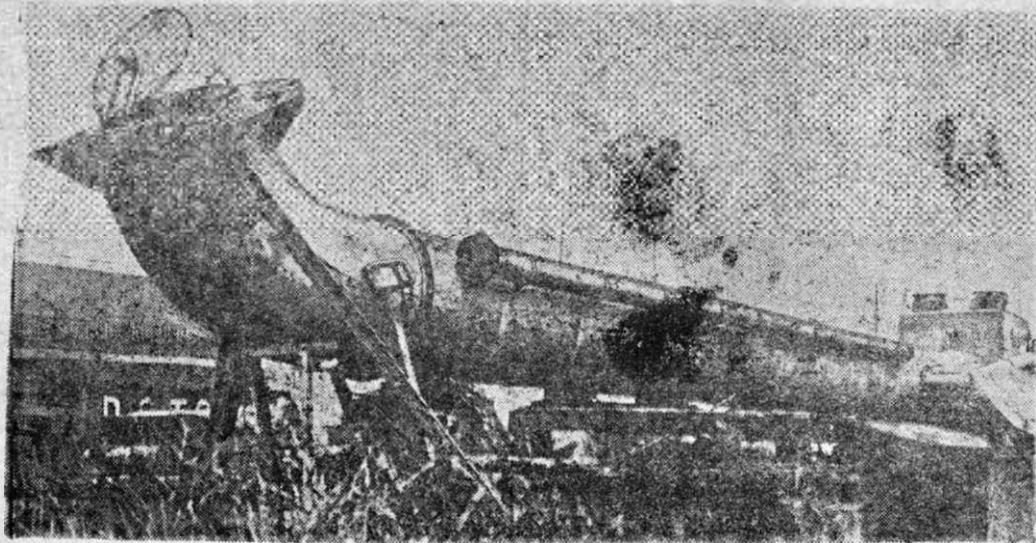
Dar, ca'n totdeauna, dreptatea lui Dumnezeu iese biruitoare. Astfel rânduit ne-a fost să luăm parte în ziua de sf. Arhangheli la introducerea în parohie a primului preot al Ditrăului, precum și la prima sf. liturghie românească slujită în această comună. A vorbit foarte frumos Prea On. Artemiu Boeriu, protopopul tractului Gheorgheni, arătând, în alese cuvinte, însemnătatea zilei, precum și grija părintească ce o poartă Seculmii Înalt Prea Sf. Mitropolit Dr. Vasile Suciu din Blaj. După sf. slujbă a cuvântat noul preot Arieșeanu.

Sfinția Sa anume a fost orânduit din partea sf. Mitropolii, fiind foarte potrivit cerințelor locale. Nu aduce veacul ce aduce ceasul, și cu adevărat așa este și cu parohia noastră din Ditrău. Deocamdată avem capelă instalată într'o școală, dar n'avem case parohiale și n'avem eclejle. Toate așteaptă aranjarea lor dela părintele Arieșeanu. Nădăjduim că Românil de pe aceste plaiuri, cu tragere de inimă pentru neam și legea noastră sfântă strămoșească, vor da mână de ajutor, contribuind la cimentarea acestui așezământ de neam mântuitor.

Brădeni, Noemvrie 1931.

Nicolae Drumariu

Scoaterea aurului dintr'un vapor scufundat

În vremea marelui războiu un submarin german a scufundat vaporul „Lusitania“, pe care se afla aur în preț de câteva sute de milioane, pe care vaporul îl transporta din America în Anglia. Cu marea lipsă de bani de astăzi atât guvernul american, cât și cel englez au hotărât să scoată aurul acesta din fundul mării. Pentru acest scop au și pregătit fevi de oțel, cum se văd în chipul acesta al nostru, cu ajutorul cărora vor scoate apoi aurul din mare.

Calătoria lucrătorilor pe calea ferată

Consiliul de Administrație a căilor ferate s'a învoit ca lucrătorii economi și tăietorii de lemne în păduri, când călătoresc în grupuri de cel puțin 24 persoane să poată călători în vagoane de marfă, în cari sunt așezate bănci, cu prețul de jumătate al bilețului de cl. III.

Lucrătorii din fabrici pot călători în clasa III cu reducere de 40 la sută din prețul bilețului, dar numai în grupuri de cel puțin 5 persoane.

Binecuvântarea bisericii din Pogăceaua (parohia II) Câmp

Zi de mare și sfântă sărbătoare a fost ziua de 8 Noemvrie a. c. pentru credincioșii noștri din parohia II, Pogăceaua-Câmp. În această zi frumoasă s'a făcut binecuvântarea bisericii noi, de către Rev. Dr. I. Coltor canonic mitropolitan, luând parte pe lângă credincioșii din loc și peste 1500 bărbați și femei veniți din satele dinprejur. Pe fețele tuturor se putea citi bucuria zilei.

Sâmbătă seara s'a slujit sf. Paraclis în biserica (veche) din sat, când pâr. canonic I. Coltor a ținut o minunată predică, despre Prea Curata V. Maria în cinstea căreia s'a ridicat și în mijlocul comunei (parohia I) o biserică nouă, care va fi gata la primăvară.

Duminecă dimineața (8 Noem.) s'a făcut sfințirea apei și înconjurarea bisericii, după care s'a început serviciul divin. La sf. liturghie pâr. canonic Dr. I. Coltor a predicat despre dragostea și cinstea ce trebuie să o avem față de casa lui Dumnezeu, laudând râvna și iubirea celor abia 130 familii cari locuiesc la câmp, cari au ascultat de glasul de chemare a părintelui lor sufletesc și, cu toată eriza și năcazurile ce ne apasă pe toți, au pus ban lângă ban și au ridicat acest frumos lăcaș de închinare.

Sf. liturghie a fost celebrată de pâr. canonic cu ajutorul părintelui protopop I. Nicoară (Râciu), Ioan Bătăcui (Sângeorgiu) și preotul local Teodor Pădurean. Intre oaspeți ținem să amintim — între alții mulți — pe Dl Nicolae Vulcu proprietar, fost senator, Dr. Rusu primnotar județean, delegat din partea dlui Prefect, primpretorul plasei Râciu, Radu (Șaulia), dnii inv. F. Roman, I. Vescan și alții. După sf. liturghie, în fața bisericii s'au mai ținut poporului 2 cuvântări. A vorbit dl primnotar jud. Rusu celor peste 1500 credincioși despre dragostea ce-a avut-o în toate timpurile poporul nostru față de sf. biserică, care este și a fost totdeauna locul de scăpare și de mângâiere în mijlocul năcazurilor. Apoi a vorbit parohul local T. Pădurean, arătând că biserica unită a mai secerat o strălucită învingere față de aceia, care au înșelat — chiar acuma e anul — pe vreo câțiva credincioși ai noștri, dintre care o parte s'au latorat iar în sânul sf. noastre biserici.

După aceea s'a luat masa la frunțașă familie a văduvei Justina Pirlea, care împreună cu soțul ei (azi mort) încă înainte cu câțiva ani, a cinstit bisericii 25 jug. pământ. Tot aici amintim și dăruirea făcută de nepoții susnumitei, anume: Victor Feier și soția sa n. Ana Pasca, cumpărând pe seama noii biserici, două clopote (unul de 100 Kg. și unul de 48 Kg.), cu suma de 20,000 Lei. După masă s'a făcut o colecție între cei prezenți în folosul bisericii, dintre donatori amintim aici pe cei cari au dat sume mai mari: Rev. Dr. I. Coltor canonic 1000 lei, Nic. Vuleu fost senator, proprietar Râciu 1000 Lei, Simion Nicoară, protopop. 100 Lei, Ioan Bătăcui paroh Sângeorgiu 200. Dna preoteasă Bătăcui 100 Lei. Dl Rusu primnotar jud. 100 Lei, Inginer Nicolescu 100 Lei. Dl Primpretor (Râciu) 100 Lei, Dl Fieanca șef de post 100 Lei, Almășan Ștefan comerciant 100 Lei, Dl și Dna Junga dir. inv. 200 Lei, Dl Petru Florea șef de gară 100; G. Mureșan 100 Lei; Gr. Mihalcea 100 Lei; Radu Zah 100 Lei; Partenie Ormenișan primar și soția Lucretia n. Moldovan 200 Lei; văd. Istina Pirlea 100 Lei (a mai dăruit și alte lucruri în biserică); Gregoriu Pașca proprietar 100 Lei; Oroeian Vasile (Răzoare) 100 Lei; Iacob Feier și soția Iuliana Fiscudi 200 Lei; Ioan Feier șan. 150 Lei; Ana Pasca n. Oroian 30 Lei; T.

Ormenișan stud. univ. 40 Lei; Dșoara Maria Suciș inv. 600 Lei, Dl F. Roman dir. inv. 100 Lei; Sabin Bumbac econom 100 Lei.

Din donațiile de mai și altele mai mărunt s'a adunat frumoasa sumă de 6396 Lei, pentru care curatoratul bis. aduce celea mai calde mulțumiri.

La 4 ore d. a. s'a slujit inseratul zilei, luând parte un număr mare dintre credincioși. Pâr. canonic Dr. I. Coltor a ținut iar o minunată predică despre puterea rugăciunii și cum să fie zisă rugăciunea ca să fie bine primită. Vorbind despre mila lui Isus ce-o are față de cei năcăjiți și păcătoși, am văzut mulți ochi plini de lacrimile nădejzii în iubirea bunului Isus.

Ne-am împrăștiat pe la casele noastre cu rugămintea: Ajută-ne Doamne să ne întâlnim cu bine la sfințirea sf. biserici (azi pusă sub coperiș) din Pogăceaua-sat.

Unul dintre cei de față.

Sfințirea bisericii din Țagu-Mare

Mulți se opresc înspăimântați de greutatele ce le întâmpină în zilele de azi, căci vremurile sunt grele și puțini sunt aceia cari luptă și nu se opresc,

De astfel de oameni are biserica noastră lipsă, când marea e viforoasă și ea ca o nae luptă din greu. Un astfel de luptător e preotul Ioan Pop din comuna Țagu-Mare. Comuna sa nu a fost mai ferită de sbuciumul veaului de acum, ca alte comune, nici nu a avut mai puține greutăți. Inșă a lupta și în vremuri de grea încercare, când poporul murmură apăsător de greutate, în timp de doi ani, a ridicat lăcaș celui prea înalt în lăcașul celui vechiu — neîncăpător pentru credincioșii de acum. Astfel în ziua de 20 Sept. a. c. a fost sfințită biserica de către P. S. I. Hossu, episcopul Gherlei. Din partea Blajului a luat parte Rev. D. I. B. Micu, care a contribuit mult la reușita sfințirii, precum și părintele Oltean, dela Blaj, ca lector, și clericul abs. de Teologie Filip în calitate de cantor. Sâmbătă 19 Sept. credincioșii au așteptat pe P. S. episcopul Gherlei la marginea comunei, unde inv. A. Viciu, din localitate a urat bun sosit P. S. Sale, iar la ușa bisericii l-a întâmpinat preotul din localitate împreună cu mai mulți preoți cari în călduroase și simțite cuvinte, în numele credincioșilor săi, a urat bun sosit P. S.

În 20 Sept. P. S. episcopul Gherlei, a celebrat liturghia însoțit de mulți preoți. P. S. văzând numărul mare, peste așteptări, al credincioșilor din loc și jur, a rămas foarte mulțumit între altele a zis următoarele: Voiu spune prea bunului vostru părinte și Mitropolit bucuria cu care ați venit ca să ascultați cuvântul Dlui și vă împărtășesc binecuvântarea lui, ca darul Dlui să cadă asupra voastră și asupra copiilor voștri!

După serviciul divin, a fost un banchet, unde din nou a vorbit P. S. Au mai vorbit Dl inspector județean Simu, preotul plășii pâr. protopop Stupineanu și pâr. Hinte. Lumea foarte mulțumită și în special P. S. Sa, care a plecat la orele 6 p. m. la satul său Milașul-Mare. Sătenii s'au purtat foarte bine față de oaspeți, în special curatorii sunt vrednici de toată lauda.

Inșă lauda cea mai mare se cuvine harnicului preot, care mai mult cu fapta decât cu vorba a fost întâiul la toate.

Țagu-Mare, Oct. 1931.

„Cronicar“

Citiți „UNIREA POPORULUI“

Serbarea zilei de 1 Decemvrie în Blaj. Pomenirea adunării naționale dela 1 Decemvrie 1918, când s'a proclamat la Alba-Iulia unirea Ardealului ca patria-mamă, a fost sărbătorită pretutindeni în toate părțile noastre. Conducerea Despărțământului Blaj al „Astrei“ a dat o circulară către toate cercurile culturale din județ și către preoți, îndemnând să serbeze ziua de 1 Decemvrie în chip demn. În orașul nostru s'a aranjat o serbare la „Institutul Recunoștinței“, unde Dșoara profesoară Aurora Vereșmorteaua a vorbit despre însemnătatea zilei, iar corul liceului de fete a cântat cântece patriotice și mai multe eleve au spus versuri naționale. Programul a fost ascultat cu mare însuflețire.

Desființarea examenelor de sfârșit de an la licee. Ministerul Instrucțiunii a făcut cunoscut tuturor directorilor de școli secundare, că examenele dela sfârșitul anului școlar sunt desființate odată pentru totdeauna. Astfel de examene nu se vor ținea în viitor decât numai cu elevii aflați în cea din urmă clasă a gimnaziului, adică a celor care sunt în clasa a patra gimnazială sau liceală.

Seghedinul reședință episcopescă. De 14 ani se tot gândesc Ungurii că doară doară va reveni Ardealul din nou Ungariei, dar n'au reușit. După ce au băgat de seamă, au hotărât că „deocamdată“ vor muta scaunul episcopiei de Csanád, care era până acuma la Timișoara, la Seghedin. Ce erau să facă, au trebuit să se învoiască, mai ales că le-a poruncit și Papa. De altfel Csanád este o mare comună din Ungaria, după care este numită fosta episcopie de Timișoara. În sfârșit, după 14 ani de sbucium, episcopul Glattfelder Iuliu (șwab de sânge și de origine) s'a așezat cu scaunul său la Seghedin, alegându-și de catedrală frumoasa biserică latină de acolo. Dorim ca, după cum episcopia de Csanád a avut scaunul la Timișoara 1000 de ani, să și-l aibă la Seghedin, tot atât de neconturbat, cel puțin încă 1000 de ani.

55 ani dela luarea Plevnei. În ziua de 28 Noemvrie s'au împlinit 55 ani dela luarea Plevnei de către armata română comandată de regele Carol I. Nu peste mult după această cădere s'a predat și întreagă armata turcească, comandată de Osman Pașa. Urmarea a fost că România a fost recunoscută nu peste mult stat independent. Cuvine-se deci să ne aducem cu drag aminte de vitejia oastei române, comandată de Carol I., care vitejie ne-a câștigat independența și libertatea.

S'a mai călugărit încă o teatralistă. Țara cea mai creștinească este și astăzi fără îndolală Franța și Spania, fiindcă acolo este poporul mai religios și mai jertfelnic pentru biserică. Cetim prin gazetele cele mari că zilele trecute o teatralistă vestită din Paris s'a hotărât să se călugărească, sub impresia unui rol jucat de ea în piesa lui Gregorio Martinez Sierra: „Cântec de leagăn“.

Și totuși s'a mai aflat o inimă milostivă. Scriam în numărul trecut al gazetei noastre că trebuie să se aștepte, între atâtea mii de cetitori, cel puțin o singură inimă milostivă, care să se îndure de bietul rob, care cerșește și ei

La pândă hoților

Am mai publicat și în numărul trecut un chip în legătură cu stârpirea hoților de pe insula Corsica, întreprinsă de autoritățile franceze. Publicăm astăzi un nou chip în legătură cu această stârpire de hoți. În vârful munților vedem doi polițiști francezi la pândă, ca să urmărească orice mișcare a hoților. Cu un cuvânt autoritățile franceze au făcut totul numai ca să poată pune mâna pe hoți, punând în praxă principiul: „Volește și vei putea”. La noi oare n'ar fi bine să se iea pildă dela autoritățile franceze?

un cojoc și o pereche de bocanci. Și iată că un alt fiu al Câmpiei noastre ardelenne ne scrie, pe cum urmează: „Vă rog adresa robului aceluia din Târgu Ocna, căci vreau să-i trimit un căput (palton) bun. Cojoc nu am, dar așa cred că, pecum m'a servit pe mine căputul meu până în iarna asta, în loc de cojoc îi va prinde bine și lui”. Mulțumim din inimă acestui credincios și ne rugăm de miile noastre de cetitori, să se afle încă cineva care să-i cinstească și o pereche de bocanci No 44. Nu-l putem adecă lăsa pe acest nefericit, dacă ni-s'a adresat nouă, fără ajutor. El s'a pocăit, dupăcum ne scrie, și nu are de unde cerși. Decât să fure, mai bine să-i dăm de bună voie și să nu uităm că Domnul a zis: „Bateți și se va deschide”.

Fundațiune de 16 milioane lei. Milionarul german I. Rozenwald, care și-a câștigat averea în America, a făcut săptămânile trecute o fundațiune de 16 milioane lei, predând banii orașului Berlin, ca din ei să se ridice un spital de dinți pentru copiii dela 3 la 16 ani.

Schimbare la Banca Națională. Guvernul dlui Mironescu a schimbat, în primăvara anului acestuia, pe guvernatorul Băncii Naționale a României Demetriu Burillianu, cu dl C. Angelescu. Ajungând apoi la putere guvernul dlui Iorga, l-a schimbat și pe dl C. Angelescu, numind în locu-i pe dl M. Manolescu. În ziua de 27 Noemvrie apoi guvernul dlui Iorga l-a schimbat și pe dl C. Angelescu. Astfel, în cursul unui singur an, Banca Națională a avut trei guvernatori.

Spaniolii își fac de cap. După atâtea botjocuri făcute cu biserica din Spania în vremea din urmă, conducătorii de astăzi ai statului spaniol au hotărât că vor seculariza (adecă vor cuprinde pe seama statului) și cimitirele. Bine înțeles că această hotărâre a celor dela putere a încheștat pumnii multor creștini buni, storcând lacrimi din ochii femeilor. Protestat-au credincioșii cu preoții lor, protestat-au episcopii, totul zadarnic, deoarece cei de la putere nu le bagă în seamă protestul.

Din vânzător de gazete — unul dintre cei mai mari iuriști ai Americii. De curând a închis ochii la St. Louis, în Statele Unite Nordamericane, unul dintrîi cei mai mari iuriști ai Americii, Frideric William Lehmann. Părinții lui erau din Berlin, dar ei s'au mutat în America, pe când era Frideric abla de 2 ani. Până la 10 ani el a stat în casa părințească, dară tatăl său fiind prea aspru, băiatul a fugit de acasă și a început să vândă gazete pe străzile orașelor mari. Pe când era de

17 ani a ajuns pe moșla unui primar din statul Iowa, care recunoscându-i mintea ascuțită, l-a îndemnat să învețe și l-a ajutat și cu bani. În câțiva ani el și-a făcut toate examenele, așa că a putut ajunge avocat. Ales fiind președintele advocaților dintr'un stat, el și-a făcut renume așa de mare, încât la 1908/9 a fost ales președintele lui „American Bar Association”, a tovarășiei advocaților americani, iară în 1910/12 general-sindicus în Statele Unite, care este al doilea post de avocat. Iată unde îl înalță țaria voinței pe om!

† **Virica Comșa n. Bianu.** În ziua de 27 Noemvrie a adormit în Domnul, în comuna Făget, jud. Târnava Mică, frunțașă Virica Comșa n. Bianu, mama dlui profesor Nicolae Comșa dela liceul de băieți, — distinsul nostru colaborator — în vârstă de 68 ani, după o boală grea și îndelungată, împărțită fiind cu sfintele taine. În mormântarea s'a făcut Duminecă în 29 Noemvrie la orele 3 după amiază, luând parte la înmormântare întreg satul. Facă-i Dumnezeu parte cu dreptii!

Un vis minunat

Un mort își descopere prin vis ucigașul

Mai rar un vis atât de grozav și de asămănător cu visul lui Iosif patriarhul, când se afla în temnița din Egipt, decât acela pe care ni-l povestesc gazetele italiene.

În apropierea orașelului Santo Padre din Italia de miazăzi, nu departe de Napoli, s'a aflat, într'o prăpastie, cadavrul ajutorului de primar Nicola Grecco. Cadavrul avea în frunte o lovitură mare, dară comisia eșită la fața locului a fost de părerea că aceea lovitură a primit-o mortul când a căzut în prăpastie. A dat deci voie să fie înmormântat cadavrul, ceea ce s'a și întâmplat.

A doua zi după înmormântare, mortul îi apare în vis soției sale văduve și-i spune: „Nu am căzut în prăpastie, ci m'au ucis. Ucigașul este Christofore Arcini. El m'a ucis cu o săcure, pentru că nu i-am plătit numai decât cele 10.000 lire cu cari îi eram dator. Caută numai bine în apropierea casei sale, acolo vei afla și acuma încă stropii de sânge eșiți din fruntea mea. El a uitat să-i acopere. După ce m'au ucis, Arcini și soție-sa m'au târît la fântână, m'au spălat de sânge și apoi m'au aruncat în prăpastie. Săcurea cu care m'au omorât vei afla-o în camera lor, sub niște lemne”.

Văduva a plecat numai decât la tribunalul din Napoli și a povestit procurorului visul ei. Procurorului bineînțeles că nu i-a prea venit a crede povestea femeii, dar a trimis cu toate acestea, ca să scape de femeie, poliția la casa lui Arcini. Mare a fost mirarea polițiștilor când au aflat toate așa dupăcum le povestise văduva. Soții Arcini au rămas uimiți că de unde le scot toate acestea polițiștii și mai ales cum au putut afla până și hainele lor stropite cu sânge în pivniță.

Văzând că aici lucră degetul lui Dumnezeu, au mărturisit totul, mai ales după ce polițiștii le spusese că ei au plecat pe urma visului văduvei, căreia i-s'a arătat în vis mortul.

Iubiți cititori!

Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foaie!

Serbarea zilei armistițiului la Londra

Într'un număr trecut al gazetei noastre am arătat, că în 13 Noemvrie s'au împlinit 13 ani dela încheierea armistițiului, în marele războiu. Cu acest prilej s'au făcut mari serbări pretutindenea. La noi s'au tras clopotele, la orele 11 din zi, și două minute s'a oprit orice lucrare și mișcare pe străzi. La Londra sărbătoarea a fost mult mai mare. A luat parte la această sărbătoare și familia regală engleză. Pe chipul nostru, care este reproducerea unei fotografii făcute cu acel prilej la Londra, se văd în partea dinainte și din dreapta, la mijloc, moștenitorul tronului englezesc, prințul de Wels, în mijlocul altor membri ai familiei regale, iar la mijlocul chipului, în partea de sus, mai mulți principii indieni, în frunte cu conducătorul indienilor de lege mohamedană, Aga Khan.

mai mulți principii indieni, în frunte cu conducătorul indienilor de lege mohamedană, Aga Khan.

Cum se câștigă mai ușor banii

Toată lumea dorește astăzi să câștige cât mai ușor bani. Din bucate, din vite și din vin abia mai pot câștiga bieții oameni, trebuie să ne gândim deci serios, cum s'ar putea câștiga mai ușor și mai iute bani.

Joile trecute mă plimbam printre carle din piețele Blajului și priveam cum să imbulzesc cumpărătorii la carle cu mere. Și mai curios, cumpărătorii nu erau numai nădrăgarii ci și țărani.

Pe unul dintre acești țărani, cumpărătorii de poame din piața Blajului, l-am întrebat: „Bade, D.-Ta cum vii să cumperi poame, când ai grădină și pământ destul? Pentru ce nu-ți cumperi mai bine un pomișor ultoit și-l scudești, iar peste 4—5 ani ai și D.-Ta mere. Nu-i așa?” „Omul meu s'a cam rușinat, s'a și uitat cam lung la mine și s'a cam dus, boborosând: „Că drept ai, Domnule.”

Acelaș lucru mi-s'a întâmplat în altă joie cu o femeie, care cumpăra ceapă. I-am zis: „Nu-ți e rușine să cumperi ceapă, când D.-Ta ai grădină destulă?” „Miereea s'a cam rușinat, o fi zis în sine ea: „Da, ce treabă ai cu mine?” și s'a cam dus.

Să nu credeți, că aceasta mi-s'a întâmplat o singură dată. Foarte de multe ori am întâlnit țărani din jurul Blajului cumpărând poame și legume din piață, iar în grădinile lor creșe lobodele și brusturii de te împiedeci de ele.

Ce e de făcut? Preoții și învățătorii, dar mai ales aceștia din urmă, să premeargă cu pildă bună, îngrijindu-și cât mai bine grădinile de pomi și de zarzavaturi. Domnii dela camerele agricole să țină cât mai multe conferințe despre cultura pomilor și a legumelor. Statul să facă tot ce-i stă în putință pentru răspândirea acestei culturi. Criza, ori cât de mare ar fi, nu-i scuză pentru cei dela Ministerul agriculturii de a face tot posibilul ca aceste culturi să se încetățenească în țara noastră cât mai mult.

Italia de pildă este o țară cu pământ rău și pietros, cu niște coaste pietroase și aproape cu neputință de săpat și de lucrat. Ce au făcut italienii? Au curățit aproape toate dealurile lor de pietri și le-au plantat cu pomi, mai ales de portocale, măslini și lămâi dar și de pierceci de o mărime necunoscută la noi. Și din aceste poame câștigă o sumedenie de bani. Dacă-și lăsau și ei dealurile pustii, cum ni-le lăsam noi, astăzi ar muri de foame.

Ce să facă Statul nostru? Să nu sprijinească pe fabricanții de hârtie, de postavuri, de zahăr, de sticlă și de alte produse, ci să sprijinească pe plugari, punându-le la dispoziție, pe prețuri cât mai ieftine, cât mai mulți pomișori, și încă soiurile cele mai bune dela noi. Să organizeze deocamdată în fiecare capitală de județ câte o expoziție de poame și de legume, premiind pe cei mai de seamă producători și să se îngrijească de un transport cât mai repede și cât mai bun pentru poame și legume.

După câte dealuri avem noi, cam a treia parte din suprafața întregii țări, noi ar trebui să avem cele mai multe și cele mai bune poame din Europa, așa ca întregă Europa

dela noi să cumpere poamele. Dar noi stăm cu mâinile în sân și ne uităm la dealurile, cari nici de păscut nu-s de nici o treabă, și nici prin gând nu ne trece să le cultivăm cu pomi ori dacă nu cel puțin cu salcâmi.

Să nădăjduim că nevoia și lipsa de bani de astăzi ne va învăța să cultivăm tot mai multe legume și pomi.

Prețul cerealelor

Pe unele piețe, prețul cerealelor s'a urcat bineșor; pe altele prețurile au mai scăzut. Odată cu aceasta a mai scăzut și prețul lirei engleze.

In ce privește prețul grâului, stările încă nu sunt destul de lămurite, fiindcă nu se cunoaște bine ce cantități de grâu s'au adunat în anul acesta. Ceeace să știe sigur, e, că aproape în toate țările, grâul a dat roadă mai slabă ca și cum s'a așteptat. Așa în Statele Unite, Canada, Rusia, Franța, Germania și Italia recolta este cu mult mai mică ca și în alți ani.

Prețul grâului nu va mai scădea. Prețul de azi va rămânea statornic.

Rusia nu mai poate vinde grâu ca și în alți ani, deoarece seceta din anul acesta a scărțit mult recolta de grâu.

Tulburările dintre Chinezi și japonezi, fac ca Rusia să-și păstreze grâul ce mai are. Tot din aceasta cauză, Rusia a început să cumpere grâu și din alte țări.

Afară de aceasta atât în Canada și Statele Unite, cât și în multe țări europene s'a semănat mai puțin grâu de toamnă ca și altădată. Cauza a fost vremea neprielnică precum și prețurile scăzute, cari nu mai pot împințena pe nime la lucru.

La noi în țară, însemințările de toamnă au întârziat, atât din cauza vremii neprielnice, cât și din cauza întârzierii coacerii porumbului, așa că însemințările cu grâu de toamnă vor fi mai mici ca și în anul trecut.

Prețul secărei crește într'una, fiindcă Germania, Polonia, Cehoslovacia, Suedia și Norvegiau, au avut recolte slabe de secară și vor cumpăra multă secară.

Prețul orzului rămâne statornic. Iar prețul porumbului scade, din cauza că țările dunărene vând porumbul cu preț mai scăzut ca și cum vinde Argentina. Vinderea porumbului se face cu destulă ușurință.

In vremea din urmă prețurile s'au urcat la grâu, la secară, la orz, la ovăs, la mei, la mazăre și la floarea soarelui și a scăzut la porumb, la fasole și la muștar.

In străinătate, la Hamburg și la Chicago prețurile s'au urcat, iar la Winnipeg, la Buenos-Aires și la Liverpool au scăzut la grâu și la porumb și s'au urcat la orz și la ovăs.

Prețul cerealelor în țară

Prețurile se înțeleg în lei pe suta de kgr.

La *Brăila*: grâu calit. I 300 lei, calit. II 288 lei calit. III 278 lei, secară 244 lei, orz 270 lei, ovăs 230 lei, porumb 169 lei, mei 220 lei, fasole 295 lei, mazăre 387 lei.

La *Galați*: grâu calit. I 305 lei, calit. II 286 lei, secară 258 lei, orz 260 lei, ovăs 301 lei, porumb 157 lei, fasole 303 lei.

La *Constanța*: grâu calit. I 301 lei, calit. II 291 lei, calit. III 285 lei, orz 277 lei, ovăs 303 lei, porumb 166 lei, fasole 312 lei.

La *Timișoara*: grâu calit. I 261 lei, calit. II 247 lei, calit. III 237 lei, orz 250 lei, ovăs 300 lei, porumb 164 lei.

La *Basargic*: grâu 275 lei, secară 195 lei, orz 247 lei, ovăs 280 lei, porumb 126 lei.

La *Bălți*: grâu 260 lei, secară 184 lei, orz 236 lei, ovăs 295 lei, porumb 149 lei.

Prețul cerealelor în străinătate

La *Chicago*: grâu 361 lei, secară 321 lei, ovăs 298 lei, porumb 277 lei.

La *Winnipeg*: grâu 350 lei, secară 302 lei, orz 292 lei, ovăs 317 lei.

La *Liverpool*: grâu 388 lei, porumb 254 lei.

La *Buenos-Aires*: grâu 281 lei, ovăs 284 lei, porumb 189 lei.

La *Hamburg*: orz 302 lei, porumb 300 lei.

Prețul oleoaselor

Prețul se înțelege pentru 100 kilograme.

Floarea soarelui: la Brăila	274 Lei
la Galați	276 "
la Constanța	285 "
Rapiță: la Galați	220 "
In: la Brăila	500 "
" la Galați	430 "
" la Constanța	447 "
" la Buenos-Aires	461 "
Muștar: la Brăila	460 "
la Galați	346 "
Sămânță de bostan: la Galați	648 "
Cânepa: la Brăila	563 "

Câți locuitori are țara noastră

Locuitorii după provincii, județe și după orașele de reședințe ale județelor

Anul trecut, la 29 Decembrie 1930, s'a făcut numărarea sau recensământul general al popuției țării noastre. Abia acum s'a putut drezultatul, din care reiese că România are peste 18 milioane de locuitori, și anume, după provincii:

Muntenia	4.026.005
Transilv. (propriu zisă)	3.217.149
Basarabia	2.865.506
Moldova	2.413.123
Banat, Crișana și Maramureșul	2.329.747
Oltenia	1.516.472
Bucovina	845.903
Dobrogea	811.332
Total	18.025.237

Dacă cercetăm populația după județe și așezând la început județele cu populație mai multă și pe urmă cele cu populație mai puțină, vom avea următoarea tabelă interesantă:

No. Județul	Populația	No. Județul	Populația
1. Ilfov,	992.416	37. Alba	213.795
2. Bihor	508.159	38. Durostor	211.439
3. Timiș-Torontal	500.416	39. Covurlui	211.216
4. Dolj	487.355	40. Dorohoi	209.230
5. Prahova	478.045	41. Gorj	208.256
6. Arad	423.756	42. Caraș	201.390
7. Lăpușna	421.857	43. Neamț	198.482
8. Hotin	395.345	44. Cahul	196.030
9. Bălți	386.474	45. Putna	193.947
10. Teleorman	348.027	46. Sibiu	193.309
11. Sălaj	345.576	47. Râmnic Sărat	185.110
12. Cetatea Albă	340.459	48. Tulcea	193.390
13. Cluj	333.545	49. Olt	182.345
14. Hunedoara	331.650	50. Trei Scaune	181.953
15. Soroca	315.774	51. Caliacra	166.588
16. Dâmbovița	310.393	52. Storojineț	165.917
17. Buzău	309.393	53. Brașov	164.946
18. Tighina	307.629	54. Maramureș	162.050
19. Mehedinți	308.098	55. Rădăuți	161.965
20. Cernăuți	301.937	56. Tecuci	156.591
21. Vlașca	296.614	57. Baia	156.030
22. Iași	295.500	58. Roman	151.679
23. Satu Mare	293.712	59. Muscel	150.608
24. Mureș	289.717	60. Târnava Mare	148.493
25. Orhei	277.709	61. Târnava Mică	148.340
26. Iași	276.230	62. Ciuc	146.584
27. Romanai	271.254	63. Năsăud	145.429
28. Bacău	260.615	64. Tutova	144.267
29. Argeș	258.305	65. Vaslui	138.858
30. Constanța	249.914	66. Turda	136.858
31. Vâlcea	246.409	67. Odorhei	130.646
32. Severin	240.266	68. Suceava	121.018
33. Ismail	224.229	69. Fălciu	99.267
34. Someș	220.353	70. Câmpulung	95.874
35. Brăila	219.982	71. Făgăraș	86.461
36. Botoșani	216.611		

Județele cele mai mari ale țării sunt deci județele Ilfov (cuprinzând și Capitala), Bihor, Timiș-Torontal, Doljul și Prahova. Iar cele mai mici sunt Făgărașul, Câmpulungul din Bucovina, Fălciu, Suceava și Odorheiu.

Să mai vedem acuma și populația orașelor reședințe de județ. Vom afla că din cei 18.025.237 locuitori ai țării 2.863.758 locuitori, adică 15,9 la sută, locuiesc în orașele reședințe de județ, pe când grosul populației, adică 84,1 la sută locuiesc la țară, în satele și cătunele împrăștiate în toate colțurile țării. Așadar sâtenii sunt la noi cei mai mulți locuitori ai țării. Țara noastră este o țară de plugari și nu de nădrăgari. Plugarii trebuie deci să aibă și cuvântul precumpănitor în țară.

Dăm aici tabloul capitalelor de județ, la început cu orașele cele mai mari, iar la urmă cu orașele cele mai mici, între cari cel mai mic este Miercurea Ciuc.

No.	Orașul	Populația	No.	Orașul	Populația
1.	București	631.288	37.	Turnu-Severin	18.337
2.	Chișinău	117.016	38.	Călărași	17.890
3.	Cernăuți	111.122	39.	Siliștra	17.415
4.	Iași	102.595	40.	Târgu-Măgurele	17.351
5.	Galați	101.148	41.	Tecuci	17.259
6.	Cluj	96.569	42.	Suceava	17.101
7.	Timișoara	91.866	43.	Huși	16.929
8.	Oradia	82.355	44.	Rădăuți	16.808
9.	Ploești	77.325	45.	Vaslui	15.388
10.	Arad	77.225	46.	Dorohoi	15.375
11.	Brăila	68.310	47.	Dej	15.311
12.	Craiova	63.068	48.	Hotin	15.287
13.	Constanța	58.258	49.	R.-Vâlcea	15.162
14.	Brașov	56.234	50.	R.-Sărat	15.013
15.	Satu-Mare	49.914	51.	Orhei	14.805
16.	Sibiu	48.018	52.	Caracal	14.769
17.	Târgu-Mureș	38.116	53.	Soroca	14.661
18.	Buzău	36.105	54.	Fălțiceni	14.347
19.	Cetatea-Albă	33.495	55.	Câmpulung-M.	13.454
20.	Focșani	32.799	56.	Bistrița	13.251
21.	Botoșani	32.107	57.	Sighișoara	13.096
22.	Tighina	31.698	58.	Târgu-Jiu	12.944
23.	Bacău	31.264	59.	Aiba-Iulia	12.457
24.	Bălți	30.667	60.	Slatina	11.010
25.	Giurgiu	30.348	61.	Sf. Gheorghe	10.942
26.	Piatra-Neamț	30.211	62.	Deva	10.593
27.	Bazargic	29.938	63.	Cahul	10.133
28.	Roman	28.488	64.	Câmpulung-B.	10.124
29.	Sighet	27.446	65.	Oravița	9.646
30.	Bărlad	26.189	66.	Storojinet	8.611
31.	Ismail	26.123	67.	Odorhei	8.592
32.	Lugoș	23.674	68.	Zălau	8.154
33.	Târgoviște	22.482	69.	Făgăraș	7.928
34.	Tulcea	20.108	70.	Dicioșanmărtin	6.355
35.	Turda	20.057	71.	Miercurea Ciuc	5.014
36.	Pitești	19.630			

Cele mai bune cărți de citit

sunt fără îndoială „Cărțile Bunului Creștin”, cari apar la Blaj, sub îngrijirea părintelui profesor Iuliu Maior.

Iată numerii apărute până acum:

No. 4. Darul lui Dumnezeu, ne arată cum putem deveni fii și moștenii ai împărăției cerurilor. Cărtica cuprinde 64 pagini și se vinde cu 6 lei.

No. 5. Adevărata fericire, ne arată cum putem fi fericiți aici pe pământ, și mai ales în lumea cealaltă. 64 pagini, prețul 6 lei.

No. 6. Taina Spovedaniei, ne dă toate îndrumările de lipsă pentru ca să putem face o spovedanie bună și cum se cade. 116 pagini prețul 15 lei.

No. 7. Tălcuirea apostolilor din Duminecele de peste an, este o broșură fără de care nu putem înțelege apostolii pe cari li cetește cantorul. Broșura are 400 pagini și se vinde cu 50 lei.

No. 8. Legea strămoșească, ne arată, care este legea cu adevărat strămoșească a neamului românesc. Această broșură nu poate lipsi de pe masa nici unui român. Are 116 pagini și se vinde cu 15 lei.

No. 9. Tălcuirea Evangheliilor din toate sărbătorile de peste an, nici nu mai trebuie recomandată. Trebuie să o aibă fiecare creștin care cercetează biserica. Cuprinde 212 pagini și se vinde cu 25 lei.

No. 10. Tălcuirea apostolilor din toate sărbătorilor de peste an, în care altă tot creștinul explicați apostolii, cari sunt cei mai greu de înțeles. 171 pagini, prețul 20 lei.

No. 11. Taina tainelor: sfânta cuminecătură, de care nu se poate lipsi nici un creștin care se cuminecă cel puțin odată la an, dupăcum nu se poate lipsi de No. 6, care este Taina Spovedaniei celce vrea să se spovedească. 96 pagini, prețul Lei 8.

No. 12. Sfânta Liturghie, jertfa Legii Noi. ne arată, cari sunt părțile sfintei liturghii, ce toloase ne aduce, pentru cine se poate sluji, când și unde se poate sluji, biserica și părțile ei, sfintele vase și odăjdii, limba sf. liturghii și altele de folos pentru oricare creștin. 110 pagini cu 12 lei.

Redactor: IULIU MAIOR.

Administrația Centrală Capitulară — Blaj

Nr. 913—1931.

Inchiriere

Capitulul Metropolitan gr. cat. din Blaj inchiriază pe timp de 3 ani, începând cu ziua de 15 Decembrie 1931, următoarele: a) casa cu locuință și prăvălie f. Aug. Laday din Piața Ia. M. Klein Nr. 20; b) casa fundațiunii Metrop. Mihalyi din Piața Inocențiu M. Klein Nr. 2; c) localul de prăvălie din casa f. I. M. Moldovanu, str. Metrop. Vancea Nr. 7; d) locuința și localul de prăvălie din casa fundațiunii Pepelovici-Gyulay, str. Regele Ferdinand Nr. 10.

Cei ce doresc a le ocupa, să-și înainteze oferte închise la Administrația Centrală Capitulară până în 15 Dec. 1931 orele 6 seara.

Blaj, 25 Nov. 1931.

Dr. Ambrosiu Cheșan
adm. capit.

38 2—2

BLAJ Regele Ferdinand 53.

Casă de vânzare

4 camere, bucatărie, dependințe, Grădină și 1 cameră, bucatărie.

In loc de numărare primesc libel de depunere „Albina”.

Adresa: A. RADU Cluj. Donat 30.

1—3

A apărut

STRASTNIC

Care cuprinde rânduiala sfintelor și dumnezeieștilor slujbe din Săptămâna Patimilor, acum întâia oră tipărit cu litere străbune.

A apărut noua edițiune a LITURGHIERULUI

Crudo 250 Lei
Legat întreg în pânză, aurit 340 „
LIBRARIA SEMINARULUI — BLAJ

Cețiți „UNIREA POPORULUI”

Cărți de învățătură și petrecere

La Librăria Seminarului Teologic din Blaj se află de vânzare următoarele cărți scrise pe înțelesul tuturor de Alexandru Lupeanu-Melin, directorul gazetei „Unirea Poporului”:

Sămânța viitorului, îndemnuri

luminoase pentru părinți, cum să-și crească copiii în frica lui Dumnezeu, spre binele lor și al neamului Lei 3—

In pragul vremii, învățături

pentru sâteni în timpul de prefaceri prin cari a trecut lumea dela războiu încoace 10.—

Blajul istoric în icoane sau

oglinda în care se vede întreg trecutul de jertfe și de lupte al vestitului orașel românesc dela îmbinarea Târnavelor 10.—

Sufletul Blajului o cuvântare

lămurită, în care se arată sufletul creștinesc și româ-

nesc pe care l-au avut arhieleli și cărturarii cei mari ai Blajului 8—

Copiii în războiu, povestiri du-

ioase din zilele pline de dureri ale marelui războiu 2—

Cărlig vinde pe Suru, piesă

de teatru pentru reprezentările de prin sate, plină de haz, care face multă voie bună 5—

De pe Secaș, poezii populare

foarte vechi, culese în comuna Roșia de Secaș de un cărturar de de mult 8—

Cartea Crallor sau cântecele

irozilor la Nașterea Domnului 10—

Banii se trimit prin poștă, pe înainte, cu mandat postal, adaogându-se și câte 2—3 lei pentru poștă de fiecare carte dacă se cer seperat. Toate cărțile împreună 60 Lei și poșta o plătește librăria.

Se cer dela

Librăria Seminarului Teologic, Blaj